

70.**Zákon ze dne 9. dubna 1935,**

kterým se nově určuje výše státních záruk za vývozní úvěry, které smějí býti poskytnuty podle II hlavy zákona ze dne 16. července 1931, č. 121 Sb. z. a n., o podpoře zahraničního obchodu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Úhrn záruk poskytovaných podle § 8 zák. č. 121/1931 Sb. z. a n. a stanovených v § 9 téhož zákona a v § 1 zákona ze dne 1. března 1933, č. 45 Sb. z. a n., zvyšuje se až na další o 1.000.000.000 Kč.

(2) Ministr financí se dále zmocňuje, aby v dohodě s účastněnými ministry přejímal státní záruky ve smyslu uvedených zákonů nejen za pohledávky vývozců, ale i za jiné úvěry, které budou poskytnuty za tím účelem, aby dodávky do ciziny byly uskutečněny.

(3) V případech zvláštního zřetele hodných může ministr financí v dohodě s účastněnými ministry poskytnouti státní záruky podle předchozího odstavce také do kvoty vyšší než 65%.

§ 2.

Ministr financí může prohlásiti státní záruku zcela nebo z části za účinnou v případě, nedojde-li zcela nebo z části k příslušné doodávce.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři financí a průmyslu, obchodu a živností v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dostálek v. r.

71.**Zákon ze dne 9. dubna 1935
o hospodářském vyzvědačství.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Hospodářské tajemství.**§ 1.**

(1) Hospodářským tajemstvím rozumějí se v tomto zákoně zařízení, opatření, předměty a jiné skutečnosti příznačné nebo jinak významné pro výrobu nebo odbyt určitého zdejšího hospodářského podniku nebo určitého oboru zdejšího hospodářského podnikání, jichž zachování v tajnosti je v důležitém zájmu veřejném, zejména v zájmu na zachování a rozšíření zaměstnanosti, vývozu nebo soutěživosti zdejších hospodářských podniků nebo určitých oborů hospodářského podnikání.

(2) Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na:

1. vynálezy, které požívají ochrany patentové a na úkony směřující k dosažení této ochrany;

2. na sdělování vlastních nebo svěřených hospodářských tajemství osobě nebo podniku, pokud se tak děje v mezích obvyklých hospodářských a technických styků a spojení (na př. licenční smlouvy, výměna zkušeností, styky koncertové) a pokud těchto styků a spojení nebylo zneužito k zavedení výroby pro tuzecko příznačné v cizině.

Hospodářské vyzvědačství.**§ 2.**

(1) Kdo věda, že tím ohrožuje důležitý zájem veřejný (§ 1),

vyzradí hospodářské tajemství (§ 1, odst. 1) přímo nebo nepřímo do ciziny nebo užije v cizině ve vlastním nebo v cizím podniku hospodářského tajemství,

hospodářské tajemství vyzvídá, aby je vyzradil přímo nebo nepřímo do ciziny nebo aby ho tam ve vlastním nebo cizím podniku užil,

za tímž účelem zhotoví popis, plán, nákres, vzorek, model nebo snímek zařízení nebo předmětu, jenž je hospodářským tajemstvím, od cizí, jinak opatří, přechovává, opíše, obkreslí nebo ofotografuje nebo jinému dá nebo nechá opsati, obkresliti nebo ofotografovati plán, nákres, vzorek, model, snímek nebo spis, které jsou hospodářským tajemstvím nebo z nichž lze hospodářské tajemství seznati,

bude trestán pro zločin žalářem od jednoho do pěti let.

(2) Stejně se trestá, kdo se k činu trestnému podle odstavce 1 jinému nabízí, s ním se k němu spolčí nebo vejde s ním k tomu konci v přímý nebo nepřímý styk.

§ 3.

(1) Kdo věda, že tím ohrožuje důležitý zájem veřejný (§ 1),

vyzradí hospodářské tajemství (§ 1, odst. 1) přímo nebo nepřímo osobě nepovolané nebo užije ve vlastním nebo cizím podniku hospodářského tajemství,

hospodářské tajemství vyzvídá, aby je vyzradil přímo nebo nepřímo osobě nepovolané nebo aby ho užil ve vlastním nebo cizím podniku,

za tímž účelem zhotoví popis, plán, nákres, vzorek, model nebo snímek zařízení nebo předmětu, které jsou hospodářským tajemstvím, odcizí, jinak opatří, přechovává, opíše, obkreslí nebo ofotografuje nebo jinému dá nebo nechá opsati, obkreslití nebo ofotografovati plán, nákres, vzorek, model, snímek nebo spis, které jsou hospodářským tajemstvím nebo z nichž lze hospodářské tajemství seznati,

bude potrestán, nejde-li o čin trestný podle § 2, pro přečin tuhým vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

(2) Stejně se trestá, kdo se k činu trestnému podle odstavce 1 jinému nabízí, s ním se k němu spolčí nebo vejde s ním k tomu konci v přímý nebo nepřímý styk.

(3) Pokus tohoto přečinu je trestný i v zemi Slovenské a Podkarpatoruské.

§ 4.

(1) Vedle trestu na svobodě může býtí vinníku uložen trest na penězích, a to při odsouzení pro zločin podle § 2 až do 500.000 Kč, při odsouzení pro přečin podle § 3 až do 200.000 Kč.

(2) Majetkový prospěch, který byl vinníku za spáchání činu přímo nebo nepřímo poskytnut, nebo jeho hodnota buďtež při odsouzení prohlášeny za propadlé ve prospěch státu.

§ 5.

(1) Pro zločin nebo přečin hospodářského vyzvědačství (§§ 2 a 3) není trestný, kdo dobrovolně a ne proto, že jeho jednání bylo odhaleno, od něho upustí a buď učiní oznámení úřadu v čas, kdy škodlivý výsledek mohl býtí zamezen, nebo sám jej zamezí nebo napraví.

(2) Účastník na spolčení k hospodářskému vyzvědačství není pro tento čin trestný, jestliže dříve, než bylo podniknuto ještě něco jiného než spolčení, a ne proto, že spolčení bylo odhaleno, buď způsobil, že od podniku bylo upuštěno, nebo spolčení úřadu oznámil.

(3) Oznámením trestného podniknutí nestává se beztrestným ten, kdo v úmyslu, aby je vyzradil úřadu, je nastrojil nebo naváděl k účasti na něm.

§ 6.

Podle tohoto zákona bude potrestán československý příslušník i cizinec také tehdy, dopustil-li se hospodářského vyzvědačství (§§ 2 a 3) v cizině, a to bez ohledu na to, zda čin je trestný též podle zákonů platných na místě spáchaného činu nebo zda jeho trestnost podle těchto zákonů již zanikla.

Nedbalá ochrana hospodářského tajemství.

§ 7.

(1) Podnikatel, který věda, že v podniku bylo spácháno hospodářské vyzvědačství nebo že podnik je jím vážně ohrožen (§§ 2 a 3), hrubou nedbalostí, zejména tím, že opomine učiniti potřebná opatření, aby se předešlo páchání takových trestných činů, způsobí, že hospodářské tajemství se může státi známým osobě nepovolané, nebo který opomine učiniti oznámení o tom, že v podniku bylo spácháno hospodářské vyzvědačství, bude potrestán pro přečin vězením do jednoho měsíce nebo peněžitým trestem do 50.000 Kč.

(2) Trestní odpovědnost podle odstavce 1 stíhá i odpovědného zástupce podnikatele a ony osoby, kterým hledíc na jejich služební nebo smluvní poměr byla výslovně uložena povinnost uchovávatí a ochraňovatí hospodářské tajemství.

žaloba.

§ 8.

(1) Činy trestné podle tohoto zákona stíhají se na žalobu veřejnou, avšak jen se zmocněním ministerstva průmyslu, obchodu a živností.

(2) Zmocnění musí býtí vykááno soudu nejpozději při podání obžalovacího spisu. Nestalo-li se tak, nebo bylo-li zmocnění odepráno nebo odvoláno, jest stíhání veřejnou žalobou vyloučeno.

(3) Zmocnění může býtí odvoláno, dokud soud I. stolice nepočal prohlašovatí rozsudek.

(4) Udělení a odvolání zmocnění vztahuje se na všechny osoby, které se trestného podniku zúčastnily.

§ 9.

Došlo-li soudu nebo úřadu veřejné žaloby ve

lhůtě uvedené v § 34, odst. 2 zákona ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n., proti nekalé soutěži, trestní oznámení pro některý z trestných činů uvedených v § 2 nebo v § 3 tohoto zákona a odepřel-li veřejný žalobce stíhati nebo skončilo-li trestní řízení zastavením nebo zprošťujícím rozsudkem, může býti soukromá obžaloba pro týž čin pro přečin porušování a využívání obchodních a výrobních tajemství podle § 31 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n., podána podnikatelem i tehdy, když lhůta uvedená v § 34, odst. 2 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. již uplynula, nejpozději však do 15 dnů od té doby, kdy oprávněný podnikatel [§ 34, odst. 3, písm. b) zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.] byl o tom veřejným žalobcem nebo soudem zpraven a nebyl-li zpraven, do 2 měsíců ode dne, kdy trestní oznámení bylo odloženo nebo kdy zprošťující rozsudek nebo usnesení o zastavení řízení nabyly právní moci.

Veřejnost hlavního přelíčení.

§ 10.

Kromě případů uvedených v trestním řádu může býti veřejnost při hlavním přelíčení vyloučena z moci úřední, na návrh strany nebo na návrh podnikatele (zájmového sdružení podnikatelů), o jehož tajemství jde, také tehdy, mohly-li by býti veřejným projednáváním ohroženy hospodářské tajemství nebo účinnost opatření učiněných k jeho ochraně.

Důkaz znalci.

§ 11.

(1) Jména osob, které mají býti slyšeny jako znalci o věcech dotýkajících se určitého podniku nebo určitého oboru podnikání, buďtež soudem sdělena včas před prováděním znaleckého důkazu podniku (zájmovému sdružení podnikatelů), o jehož tajemství jde.

(2) Činí-li se proti přibrání těchto osob jako znaleců závažné námitky, zejména, že by se bylo obávati, aby znalec hospodářské tajemství jinému nevyzradil nebo ho neužil, buďtež přibrání jiní znalci.

(3) O tom, zda určité zařízení, opatření, předmět nebo skutečnost je hospodářským tajemstvím nebo zda jde o případ obvyklých hospodářských a technických styků a spojení (§ 1), může si soud vyžádati též posudek ministerstva průmyslu, obchodu a živností.

§ 12.

Ustanovení zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, týka-

jící se prorady, zrady státního tajemství a vojenské zrady, jakož i ustanovení zákona č. 111/1927 Sb. z. a n., týkající se porušování a využívání obchodních a výrobních tajemství, zůstávají tímto zákonem nedotčena.

§ 13.

Tento zákon provedou ministři průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti, národní obrany, sociální péče, vnitra a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Černý v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Trapl v. r.

72.

Zákon ze dne 9. dubna 1935,
kterým se provádí úmluva mezi republikou Československou a královstvím Rumunským ze dne 22. prosince 1930 o rozdělení majetků správních obvodů (žup, měst, obcí a okresů) rozdělených státní hranicí.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právní pravidla obsažená v úmluvě mezi republikou Československou a královstvím Rumunským ze dne 22. prosince 1930 o rozdělení majetků správních obvodů (žup, měst, obcí a okresů) rozdělených státní hranicí mají po dobu své mezinárodní účinnosti též účinnost vnitrostátní.

§ 2.

Pohledávky a dluhy rozdělených správních obvodů vzniklé ve starých korunách rakousko-uherských vůči dlužníkům nebo věřitelům, kteří v den účinnosti tohoto zákona mají bydliště (sídlo) na území republiky Československé, platí se, pokud připadly podle úmluvy obvodům nebo částem obvodů v republice Československé, v korunách československých podle měnových předpisů československých.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti zároveň